

Vyběhli na chodník. Rovnou do chuchvalců kouře z výfuků aut, která se po ulici nepřetržitě hnala jako divá. „Kamarádi, my se tu udusíme!“ bědoval zajíc a držel si packami čumáček. „Kde jste?“ ozval se krtek. „Já vás nevidím...“

Oba kamarádi se krtkovi ztratili za clonou černé mlhy. Když hustý dým trošku prořídl, uviděli před sebou modrý vůz, který jim vypouštěl rovnou pod nos další dávku čpavého kouře.

Zajíc se rozkuckal. „Nefoukej to na nás!“ rozkřikl se na modré

auto, ale jeho hlásek zanikl v rámusení motorů. Krtek upřeně koukal na hulící výfuk. Co ho něčím ucpat? napadlo ho. A hněd se měl k činu. Štěstí mu přálo, protože v koši na odpadky se povaloval větší špunt! Sebral ho a bleskurychle zastrčil do výfuku! Na semaforu zrovna naskočila zelená a vozy vyrazily jako splašené stádo...

Jenom ten modrý se ani nehnul. Po marných pokusech majitel auta vylezl a usilovně hledal, kde je porucha. Prohlížel motor, probíral součástky, zlobil se nahlas – ale nic nepomáhalo!

